

ROZWÓJ SYSTEMU KATASTRALNEGO W POLSCE.

Witold Radzio

Główny Urząd Geodezji i Kartografii

Abstrakt

W referacie przedstawiono:

- 1) *rys historyczny systemów katastralnych na ziemiach polskich,*
- 2) *aktualny system prawny dotyczący ewidencji gruntów i budynków,*
- 3) *zakres informacji gromadzonych w ewidencji gruntów i budynków.*
- 4) *ocenę aktualnego stanu ewidencji gruntów i budynków w Polsce.*
- 5) *program modernizacji ewidencji gruntów i budynków.*
- 6) *program budowy zintegrowanego systemu ewidencjonowania informacji o nieruchomościach (ZSEIN).*
- 7) *prace pilotażowe i wdrożeniowe związane z ZSEIN*

1. Rys historyczny systemów katastralnych na ziemiach polskich.

Polski kataster nieruchomości ukształtowany został pod wpływem systemów katastralnych stosowanych w państwach sąsiednich.

W okresie porozbiorowym po 1795 r. część państwa polskiego włączona do Austrii objęta została **katastem austriackim**, zaś ziemie zaboru pruskiego – **katastem pruskim**.

Nieruchomości położone w **zaborze rosyjskim** nie zostały objęte jednolitym katastem gruntowym. Wymiar podatku gruntowego obliczano na podstawie spisów. Wyjątek stanowiła **Ordynacja Zamojska**, dla której założono szczegółową ewidencję wzorowaną na katastrze austriackim. Jej podstawą była mapa w skali 1:5000 oraz rejestr pomiarowo-klasyfikacyjny. Na uwagę zasługują również wykonane pod koniec XIX wieku pomiary gruntów, które na mocy ukazu carskiego z 1864 r. nadane zostały na własność chłopom.

W wyniku tych pomiarów sporządzono mapy gruntów uwłaszczonych w skali 1:4200 lub 1:8400 oraz wykonano nowe obliczenia powierzchni osad i użytków gruntowych dla tabel likwidacyjnych.

W okresie międzywojennym w odrodzonym państwie polskim nie powstał jednolity system katastralny.

Kataster austriacki funkcjonujący na terenie Małopolski z mocy ustawy z 1919 r. podporządkowany został Ministerstwu Skarbu. Przy izbach skarbowych we Lwowie i Krakowie utworzono oddziały katastralne, a w powiatach powstały tzw. „ewidencje katastru podatku gruntowego”, w których gromadzono mapy, operaty opisowe i akta katastralne.

W 1929 r. przemianowano ewidencje katastru podatku gruntowego na urzędy katastralne, które następnie w 1933 r. włączono w struktury 64 urzędów skarbowych.

Były pruski kataster gruntowy w województwach poznańskim i pomorskim ustawą z 1919 r. podporządkowany został Ministerstwu Robót Publicznych. Od 1 stycznia 1926 r.

kompetencje w tym zakresie przejęło Ministerstwo Skarbu. Podobnie jak w Małopolsce w 1933 r. urzędy katastralne włączono do urzędów skarbowych.

Na terenach byłego zaboru rosyjskiego informacje o gruntach i ich właścicielach pozyskiwano w okresie międzywojennym na podstawie różnorodnych materiałów geodezyjno-kartograficznych, które jednakże nie pokrywały w całości tego obszaru.

W latach 1935-1939 podjęto prace mające na celu budowę jednolitego systemu katastralnego. W 1935 r. wydana została ustawa o klasyfikacji gruntów. W 1936 r. zniesiono dawne przepisy państw zaborszych dotyczące podatku gruntowego. W okresie od 1936 r. do 1938 r. wykonane zostały fotomapy w skali 1:5000 dla obszaru 1640000 ha. W 1938 r. zakończono prace nad projektem ustawy o rejestrach gruntowych. Jednym z celów tej ustawy było stworzenie podstaw prawnych do powiązania instytucji katastru z księgami hipotecznymi. Wojna przerwała te działania.

Pierwszym przepisem prawnym, dotyczącym katastru, wydanym w Polsce po II wojnie światowej był dekret o katastrze gruntowym i budynkowym z dnia 24 września 1947 r. (Dz. U. Nr 61, poz. 344). Jego przepisy stanowiły o założeniu dla obszaru całego jednolitego wielozadaniowego katastru gruntowego i budynkowego. Nie zostały one jednak wdrożone.

Zakładanie **jednolitego katastru gruntowego, któremu nadano nazwę „ewidencja gruntów i budynków”** rozpoczęto w Polsce w 1956 r. na podstawie **dekretu z dnia 2 lutego 1955 r.** o ewidencji gruntów i budynków (Dz. U. Nr 6, poz. 32). Niestety, postanowienia tego dekretu nie zostały w pełni wykonane. W trakcie zakładania ewidencji marginesowo potraktowano własność nieruchomości, a skoncentrowano się głównie na innych formach władania. W zakresie budynków ograniczono się do danych geometrycznych. **W zarządzeniu Ministrów Rolnictwa i Gospodarki Komunalnej z 20 lutego 1969 r. w sprawie ewidencji gruntów** problematyka dotycząca budynków została zupełnie pominięta. Dane o budynkach zawarte na mapach ewidencyjnych nie były więc aktualizowane i w konsekwencji utraciły one wiarygodność.

W wyniku prac realizowanych na podstawie ww. dekretu wykonano mapy katastralne stosując różne technologie i tak, dla:

- 34,5% obrębów ewidencyjnych o powierzchni 10791487 ha, pomierzono granice działek metodami pomiaru bezpośredniego,
- 23,5% obrębów ewidencyjnych o powierzchni 7310571 ha, pomierzono granice działek z wykorzystaniem technik fotogrametrycznych,
- 42,0% obrębów ewidencyjnych o powierzchni 10082461 ha, przyjęto granice działek na podstawie innych opracowań (stare mapy katastralne, mapy scaleńowe, parcelacyjne itp.)

Mapy ewidencyjne opracowano w następujących skalach:

- 1:500 – 176740 ha,
- 1:1000 – 669435 ha,
- 1:2000 – 2877232 ha,
- 1:5000 – 22468043
- w innych skalach – 1993069.

Równoległe z pracami geodezyjnymi i kartograficznymi związanymi bezpośrednio z zakładaniem ewidencji gruntów i budynków przeprowadzono w całym kraju **głęboznawczą klasyfikację gruntów** użytkowanych rolniczo i przeznaczonych na ten cel.

Rejestry gruntów założone w wyniku realizacji postanowień ww. dekretu z 1955 r. zawierały informacje dotyczące:

- pola powierzchni poszczególnych działek oraz użytków gruntowych i klas gleboznawczych wchodzących w skład tych działek,
- właściciele nieruchomości gruntowych lub ich władających.

2. Aktualny system prawny dotyczący ewidencji gruntów i budynków w Polsce

Od 1 lipca 1989 r. sprawy z zakresu ewidencji gruntów i budynków (katastru nieruchomości) reguluje ustawa z dnia 17 maja 1989 r. – Prawo geodezyjne i kartograficzne (Dz. U. z 2000 r. Nr 100, poz. 1086 i Nr 120, poz. 1268) oraz przepisy wykonawcze do tej ustawy. W świetle tego prawa ewidencja gruntów i budynków jest urzędowym zbiorem informacji o gruntach, budynkach i lokalach, założonym dla obszaru całego kraju i aktualizowanym według jednolitych zasad i standardów technicznych.

Centralnym organem właściwym w sprawach ewidencji gruntów i budynków jest Główny Geodeta Kraju.

Prowadzenie ewidencji gruntów i budynków jako zadanie z zakresu administracji rządowej powierzone zostało starostom i prezydentom miast na prawach powiatu, działających przy pomocy geodetów powiatowych. Nadzór nad działalnością starostów w tym zakresie sprawują wojewodowie za pośrednictwem wojewódzkich inspektorów nadzoru geodezyjnego i kartograficznego.

Zadania z zakresu ewidencji gruntów i budynków finansowane są z budżetu państwa, przez samorządy terytorialne oraz ze środków funduszu celowego tworzonego z opłat pobieranych od wykonawców prac geodezyjnych i kartograficznych i odbiorców informacji gromadzonych w państwowym zasobie geodezyjnym i kartograficznym.

Z dniem 2 czerwca 2001 r. weszło w życie rozporządzenie Ministra Rozwoju Regionalnego i Budownictwa z dnia 29 marca 2001 r. w sprawie ewidencji gruntów i budynków (Dz. U. Nr 38, poz. 454) Określa ono:

- sposób zakładania ewidencji gruntów i budynków,
- sposób prowadzenia ewidencji oraz szczegółowe zasady wymiany danych ewidencyjnych, w tym **standard wymiany tych danych**,
- szczegółowy zakres informacji objętych ewidencją oraz zakres informacji objętych **rejestrzem cen i wartości nieruchomości**,
- sposób i terminy sporządzania powiatowych, wojewódzkich i krajowych zestawień zbiorczych danych objętych ewidencją,
- rodzaje budynków i lokali, których nie wykazuje się w ewidencji.

W celu stworzenia warunków do integracji systemu ewidencji gruntów i budynków z innymi systemami informatycznymi, a w szczególności z systemem ksiąg wieczystych oraz ewidencją podatkową, w ww. akcie prawnym określono:

1) katalog obiektów bazy danych ewidencyjnych zawierający:

- atrybuty tych obiektów oraz ich kody,
- opis dopuszczalnych wartości atrybutów,
- relacje łączące klasy poszczególnych obiektów oraz krotność tych relacji,
- typy aplikacyjne rekordów, w których opisane są poszczególne obiekty.

2) schemat podstawowych relacji pomiędzy obiektami bazy danych ewidencyjnych.

3) sposób prezentacji w bazie danych ewidencyjnych danych o obiektach przestrzennych i nie posiadających odniesienia przestrzennego.

4) standard wymiany danych ewidencyjnych.

- 5) identyfikatory obiektów bazy danych ewidencyjnych, zachowujące unikalność w granicach kraju.

Rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 17 lipca 2001 r. określono sposób wykazywania w ewidencji gruntów i budynków danych odnoszących się do gruntów, budynków i lokali znajdujących się na terenach zamkniętych.

W końcowej fazie opracowania znajduje się standard techniczny G-5 określający techniczne zasady prowadzenia katastru.

3. Zakres informacji gromadzonych w ewidencji gruntów i budynków.

Zgodnie z ww. przepisami ewidencja gruntów i budynków powinna zawierać informacje dotyczące:

- gruntów – ich położenia, granic, powierzchni, rodzajów użytków gruntowych oraz ich klas gleboznawczych, oznaczenia ksiąg wieczystych lub zbiorów dokumentów,
- budynków – ich położenia, przeznaczenia, funkcji użytkowych i ogólnych danych technicznych (rok zakończenia budowy, liczba kondygnacji, rodzaj materiału, z którego zbudowane są zewnętrzne ściany budynku),
- lokali – ich położenia, funkcji użytkowych oraz powierzchni użytkowej.

W ewidencji wykazuje się także:

- dane dotyczące właścicieli nieruchomości, a w przypadkach braku danych o właścicielach (stan prawny nieruchomości nie jest uregulowany) dane dotyczące osób i jednostek organizacyjnych, które tymi nieruchomościami władają,
- informacje o miejscu zamieszkania lub siedzibie właścicieli i władających nieruchomościami,
- informacje o wpisaniu nieruchomości lub ich części składowych do rejestru zabytków,
- wartości nieruchomości i ich części składowych

W odniesieniu do nieruchomości Skarbu Państwa i jednostek samorządu terytorialnego (gmin, powiatów, województw) w ewidencji wykazuje się także dane dotyczące:

- użytkowników wieczystych gruntów,
- jednostek organizacyjnych sprawujących zarząd lub trwały zarząd nieruchomościami,
- państwowych osób prawnych, którym Skarb Państwa powierzył w stosunku do jego nieruchomości wykonywanie prawa własności lub innych praw rzeczowych (np. Agencja Własności Skarbu Państwa, Agencja Mienia Wojskowego, Wojskowa Agencja Mieszkaniowa),
- organów administracji publicznej, które gospodarują nieruchomościami wchodzącymi w skład zasobu nieruchomości Skarbu Państwa oraz gminnych, powiatowych i wojewódzkich zasobów nieruchomości,
- użytkowników gruntów państwowych i samorządowych.

W szczególnych przypadkach w ewidencji wykazuje się dane dotyczące osób i jednostek organizacyjnych, które władają gruntami na podstawie umów dzierżawy.

4. Aktualny stan ewidencji gruntów i budynków.

Ewidencja gruntów i budynków obejmuje obszar całego kraju - 312,7 tys. km².

w tym:

- miasta o powierzchni - 21,1 tys. km²,
- obszary wiejskie o powierzchni - 291,6 tys. km².

Prowadzona jest ona w dostosowaniu do podziału administracyjnego państwa (16 województw, 373 powiaty, 2489 gmin).

Operaty ewidencyjne założone zostały dla 49 222 obrębów ewidencyjnych. Zawierają aktualizowane na bieżąco informacje dotyczące około **30,5 mln** działek ewidencyjnych i ich właścicieli.

Część opisowa ewidencji gruntów i budynków prowadzona jest prawie w 100 % w systemach informatycznych, ale przy użyciu 22 różnych programów komputerowych, z których większość nie cechuje się otwartością dla innych systemów informatycznych. Dominującymi programami komputerowymi stosowanymi do prowadzenia części opisowej ewidencji gruntów, według danych z 2000 r., są:

- EGBIII – 226 powiatów,
- MSEG – 50 powiatów,
- EWOPIS – 50 powiatów.

W 2000 roku Główny Urząd Geodezji i Kartografii przeprowadził również badania dotyczące stopnia informatyzacji części geometrycznej ewidencji gruntów i budynków.

W efekcie stwierdzono, że na ogólną liczbę 49222 obrębów cyfrowe mapy ewidencyjne założone zostały:

- w miastach dla 4157 obrębów obejmujących 25,3% ogólnej powierzchni miast,
- na obszarach wiejskich dla 3815 obrębów obejmujących 5,3% ogólnej powierzchni tych obszarów.

Ustalono również, że do prowadzenia części geometrycznej używa się w Polsce ponad 20-tu różnych programów komputerowych, w większości nie zintegrowanych z częścią opisową. Dominującymi programami są: Ewmapa, GeoInfo, Terrabit, MS, Oskar.

5. Modernizacja ewidencji gruntów i budynków.

Zgodnie z § 55 rozporządzenia Ministra Rozwoju Regionalnego i Budownictwa z dnia 29 marca 2001 r. w sprawie ewidencji gruntów i budynków modernizacja ewidencji to zespół działań technicznych, organizacyjnych i administracyjnych podejmowanych przez starostę w celu:

- uzupełnienia bazy danych ewidencyjnych i utworzenia pełnego zakresu zbiorów danych ewidencyjnych zgodnie z wymogami rozporządzenia,
- modyfikacji istniejących danych ewidencyjnych do wymagań określonych w rozporządzeniu,
- poprawy funkcjonowania informatycznego systemu obsługującego bazę danych ewidencyjnych.

Podstawowe działania modernizacyjne powinny być zakończone dla obszarów miast w terminie do **31 grudnia 2005 r.** a dla obszarów wiejskich w terminie do **31 grudnia 2010 r.**

Szacuje się, że uzupełnienia bazy danych ewidencyjnych i utworzenia pełnego zakresu zbiorów danych ewidencyjnych wiąże się z koniecznością pozyskania i przetworzenia odpowiednich danych dotyczących około **12,5 ml budynków** oraz około **6 mln samodzielnych lokali**. Źródłem tych danych będą przede wszystkim materiały zgromadzone w państwowym zasobie geodezyjnym i kartograficznym, a w szczególności mapa zasadnicza, zdjęcia lotnicze, dokumentacja architektoniczno- budowlana, akty notarialne i księgi wieczyste.

Część danych pozyskana zostanie w wyniku czynności terenowych, w tym pomiarów geodezyjnych.

Modyfikacja danych ewidencyjnych wiąże się z koniecznością doprowadzenia tych danych do standardowej postaci i struktury, określonej przepisami prawa oraz przekształceniem analogowych map ewidencyjnych do postaci cyfrowej.

Poprawa funkcjonowania informatycznego systemu obsługującego bazę danych ewidencyjnych ma głównie na celu:

- integrację części geometrycznej ewidencji gruntów i budynków z jej częścią opisową,
- tworzenie warunków do wewnętrznej integracji baz ewidencji gruntów i budynków oraz integracji z innymi elementami krajowego systemu informacji o terenie a także z innymi systemami informatycznymi (PESEL, REGON, TERYT, Księga Wieczysta, Ewidencja Podatkowa),
- tworzenie warunków do udostępniania danych ewidencyjnych za pośrednictwem internetu i intranetu,
- umożliwienie tworzenia standardowych i niestandardowych raportów i zapytań.

6. Zintegrowany system informacji o nieruchomościach.

Zarządzeniem Nr 36 Prezesa Rady Ministrów z dnia 18 czerwca 2001r. utworzony został Zespół do spraw Opracowania i Koordynacji Rządowego Programu Rozwoju Zintegrowanego Systemu Informacji o Nieruchomościach, jako organ pomocniczy Prezesa Rady Ministrów. Zespół ten kontynuować będzie działalność zespołu powołanego zarządzeniem Nr 13 Prezesa Rady Ministrów z dnia 18 marca 1999 r

Do zadań Zespołu należy opracowanie Rządowego Programu Rozwoju Zintegrowanego Systemu Informacji o Nieruchomościach obejmującego w szczególności określenie:

- a) podstaw prawnych, organizacyjnych, finansowych oraz technicznych zintegrowanego systemu informacji o nieruchomościach,
- b) powiązań fiskalnej wartości nieruchomości i wartości katastralnej nieruchomości,
- c) standardów informatycznych umożliwiających sprawne funkcjonowanie zintegrowanego systemu informacji o nieruchomościach,
- d) zasad współpracy z innymi systemami informacyjnymi, w szczególności z systemami: PESEL, REGON, POLTAX, TERYT, KSIĄG WIECZYSTYCH,
- e) specyfikacji struktur organizacyjnych zapewniających sprawne funkcjonowanie zintegrowanego systemu o nieruchomościach.

W skład Zespołu wchodzi :

- 1) przewodniczący – podsekretarz stanu w Ministerstwie Spraw Wewnętrznych i Administracji,
- 2) zastępcy przewodniczącego:
 - a) podsekretarz stanu w Ministerstwie Finansów,
 - b) sekretarz (podsekretarz) stanu w Ministerstwie Sprawiedliwości, będący jednocześnie przewodniczącym Komitetu Sterującego do spraw Koordynacji projektów **integracji Ewidencji Gruntów i Budynków, Ksiąg Wieczystych oraz Gminnej Ewidencji Podatkowej**,
 - c) podsekretarz stanu w Ministerstwie Rozwoju Regionalnego i Budownictwa,

3) po jednym członku wyznaczonym przez inne ministerstwa i organy centralne, w tym przez Głównego Geodetę Kraju.

Działania Zespołu wspierane są pracami o charakterze pilotażowym i wdrożeniowym., finansowanymi ze środków pomocowych Unii Europejskich oraz Komitetu Badań Naukowych. Na uwagę zasługują następujące przedsięwzięcia:

1. W dniu 18 maja 2001r. podpisana została umowa twinningowa między Rządem Polskim a Rządem Niemieckim w sprawie realizacji projektu Phare 2000. Umowa ta została następnie zatwierdzona przez Komisję Europejską i z dniem 01 czerwca br. rozpoczął się proces jej realizacji.

Celami bezpośrednimi projektu są:

- przygotowanie zintegrowanej elektronicznej platformy dla połączenia trzech autonomicznych podsystemów: ewidencji gruntów i budynków, systemu ksiąg wieczystych oraz podatkowej ewidencji nieruchomości,
- wypracowanie metodologii dostosowania ewidencji gruntów i budynków do wymagań zintegrowanego systemu ewidencjonowania informacji o nieruchomościach,
- poprawa funkcjonowania systemu ksiąg wieczystych poprzez stworzenie i wdrożenie w strategicznych ośrodkach oprogramowania elektronicznej księgi wieczystej oraz oprogramowania automatyzującego pracę wydziałów ksiąg wieczystych w sądach powszechnych,
- dostosowanie systemu podatkowego do rozwiązań przyjętych w państwach Unii Europejskiej.

Projekt składa się z 3 komponentów.

Komponent I, za który odpowiedzialny jest Główny Geodeta Kraju, dotyczy opracowania zasad i mechanizmów dostępu do baz danych ewidencji gruntów i budynków oraz procedur wymiany danych z księgami wieczystymi oraz ewidencją podatkową.

Komponent II, za który odpowiedzialny jest Minister Sprawiedliwości, dotyczy informatyzacji ksiąg wieczystych.

Komponent III, za który odpowiedzialny jest Minister Finansów, dotyczy modernizacji podatkowej ewidencji nieruchomości.

Wysokość środków funduszu Phare przeznaczonych na realizację całego projektu wynosi 11,52 mln euro.

2. W czerwcu br. Rząd Holenderski zaakceptował do wsparcia finansowego w ramach programu pomocy przedakcesyjnej „MATRA” projekt opracowany w Głównym Urzędzie Geodezji i Kartografii pt. „Budowa Modelu Bazy Katastralnej w Polsce”. **Wysokość grantu wynosi 1mln NLG.** Realizacja projektu trwać będzie do listopada 2003r. Wdrożenie projektu nastąpi w województwie mazowieckim.

Zakładane rezultaty projektu to:

- 1) budowa zintegrowanego systemu bazodanowego ewidencji gruntów i budynków na szczeblu wojewódzkim, powiązanego z powiatowymi systemami katastralnymi,
- 2) poprawa struktury organizacyjnej wojewódzkiego ośrodka dokumentacji geodezyjnej i kartograficznej.

- 3) instalacja punktów dostępu do wojewódzkiej bazy danych w wytypowanych gminach,
 - 4) powołanie rady przedstawicieli użytkowników informacji katastralnej, reprezentującej: organy samorządowe, urzędy skarbowe, banki, notariuszy, rzeczoznawców majątkowych, pośredników i zarządców nieruchomości, geodetów.
3. W dniu 27 czerwca 2001 podpisana została umowa pomiędzy Rządem Polskim a Bankiem Światowym, na mocy której Bank Światowy przyznał Polsce subwencję IDF Grant No.027427 w wysokości **380 tys. USD** na pomoc:
- w instytucjonalnym rozwoju Zespołu do Spraw Opracowania i Koordynacji Rządowego Programu Rozwoju Zintegrowanego Systemu Ewidencjonowania Informacji o Nieruchomościach, reprezentowanego przez Główny Urząd Geodezji i Kartografii - odbiorcy subwencji;
 - w rozwoju krajowej infrastruktury dla zintegrowanego systemu ewidencjonowania informacji o nieruchomościach w Polsce;
 - w dalszym rozwoju projektów pilotażowych dotyczących administracji i rejestracji gruntów na terenie wybranych miast i wykorzystanie tych projektów w celu **wypracowania zasad i rozwiązań legislacyjnych, organizacyjnych i finansowych** dla zintegrowanego systemu ewidencjonowania informacji o nieruchomościach.
4. W dniu 7 lipca br. Komitet Zarządzający Phare wydał pozytywną opinię na temat propozycji finansowej obejmującej krajowy program **Phare 2001**. Elementem tego programu jest również projekt pt. „Zintegrowany System Katastralny – faza II”. Oczekuje się na zatwierdzenie przez Komisję Europejską memorandum finansowego tego projektu. Wysokość środków funduszu Phare przeznaczonych na realizację całego projektu (realizowanego przez 3 resorty) wynosi 7 mln euro.

Projekt PHARE 2001 jest kontynuacją projektu PHARE 2000 „Budowa zintegrowanego systemu katastralnego W ramach tego projektu przewiduje się rozwinięcie prac zapoczątkowanych w każdym z komponentów projektu PHARE 2000.

5. W sierpniu br. rozpoczęte zostały prace mające na celu wdrożenie w zakresie technologicznym, technicznym i organizacyjnym w trzech ośrodkach pilotażowych projektu celowego Komitetu Badań Naukowych pt. „Opracowanie nowych metod technologicznych krajowego systemu katastralnego”. Część teoretyczna tego projektu wykonana została przez Instytut Geodezji i Kartografii w 2000 r.

7. Zakończenie

System katastralny budowany w Polsce oparty jest na wzorcach i doświadczeniach wielu państw europejskich.

Ostatnie lata cechuje wielkie przyspieszenie prac o charakterze badawczo-rozwojowym, analitycznym i wdrożeniowym, związanych z ewidencją gruntów i budynków, systemem ksiąg wieczystych oraz ewidencją podatkową.

Przewiduje się, że do końca 2003 r. określony zostanie docelowy model zintegrowanego systemu ewidencjonowania informacji o nieruchomościach oraz podstawy prawne i ekonomiczne jego wdrożenia., z założeniem, że to wdrożenie nastąpi do końca 2010 r.